Відомості.інфо
№37 (779)
24 - 30 вересня 2015 року
http://www.vidomosti.info/

Рідні Фріске випустять її посмертну платівку

Родичі покійної російської співачки Жанни Фріске надумали випустити її нову платівку. Про це повідомила сестра артистки Наталя в коментарі у своєму Instagram. «Буде записуватися альбом з її невиданих пісень! Точно не знаємо коли! Пісні вона записувала, деякі вже шість років тому, одну напередодні хвороби», — розповіла сестра Жанни.

На міжнародному кінофестивалі переміг фільм про Майдан

Документальний фільм «Зима у вогні: Українська боротьба за свободу» здобув перемогу на міжнародному кінофестивалі в канадському місті Торонто. Так, кінострічка про Революцію Гідності режисера Євгена Афінеєвського отримала приз глядацьких симпатій у категорії «Документальний фільм».

Лобода вперше показала обличчя 4-річної доньки

Співачка Світлана Лобода нарешті показала обличчя своєї 4-річної доньки Євангеліни. Від народження дівчинки артистка ретельно приховувала її від загалу. «Рішення не показувати дочку публіці спровоковане тим, що я не прихильниця виставляти особисте життя напоказ, — розказала Лобода. — Мені, як і будь-якій мамі, хотілося довше вберегти дитину від сторонніх очей. І всі ці роки доводилося маскуватися — носити окуляри та надягати кепки. Ми навіть не могли віддати дитину в садок! Наша бабуся вже давно просить: «Будь ласка, Свєта, покажи дитину, я мрію, щоб вона могла, як всі діти, не ховаючись, сходити в зоопарк, щоб ми могли вести нормальний людський спосіб життя!» І я подумала, що, в принципі, Євочка вже готова, вона досить зміцніла, і цієї осені настав час її показати», — пояснила Свєта.

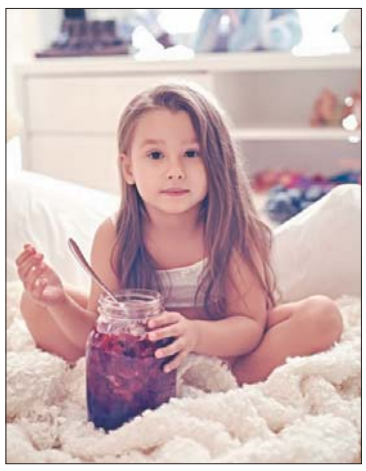

Також співачка зізналася, що дочка росте трішки егоїсткою.

«Через те, що Євочка — єдина дитина в сім'ї, та ще й дівчинка, безумовно, вона трохи егоїстична. Але я це не культивую, навпаки, борюся з цим. У нас в сім'ї безперечний авторитет — мама, тобто я. Тільки я в змозі боротися з дитячими забаганками. Одним лише виразом обличчя можу дати зрозуміти, що час зав'язувати з фокусами, — поділилася Лобода. — До того ж ми не сюсюкаємо. У навчальному процесі у нас діє система заохочень: заслужила, вивчила, добре поводилася — отримала подарунок, не заслужила — вибач. У питанні виховання повинна бути чітка мотивація. Це вкрай важливо», — підкреслила Світлана.

Діти Валерія Меладзе від обох шлюбів не дружать між собою

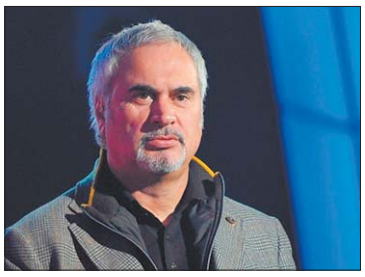

Російський виконавець Валерій Меладзе зізнався у відвертому інтерв'ю, що його діти від першого шлюбу та від Альбіни Джанабаєвої не спілкуються. За словами артиста, він важко це переживає та всіляко намагається подружити їх.

Ще будучи одруженим Меладзе закрутив роман з Альбіною Джанабаєвою. Альбіна народила Валерію сина Костю в 2004 році. А в липні 2013-го Джанабаєва подарувала Меладзе другого сина: хлопчика назвали Лука. Заради Альбіни та двох синів Валерій покинув свою першу сім'ю — дружину Ірину та трьох доньок — Інгу, Софію і Аріну. Їх союз проіснував 25 років, поки в 2013 році Ірина не дізналася про те, що чоловік хоче з нею розлучитися.

Примітно, що діти від першого та другого шлюбу досі не спілкуються. За визнанням Меладзе, це його дуже засмучує, проте він сподівається, що з часом ситуація зміниться. «На жаль, доньки та сини не дуже дружать. Майже зовсім не бачаться. І це для мене, напевно, найголовніше завдання в житті — зробити так, щоб вони почали спілкуватися», — заявив співак.

Артист розповів про доньок від першого шлюбу.

«Найголовнішим моїм досягненням є мої діти. У мене їх п'ять. Старша донька Інга — їй 24 роки, середній Софії 16 років і Ариші 12 років. Старша Інга вже закінчила Оксфорд, і зараз вона закінчує Лондонську школу економіки. Дочка Софія мені як близький друг, вона дуже добре розбирається в тому, що відбувається на телебаченні та може дати пораду, в якій передачі варто взяти участь, а в якій ні. Молодша донька Аріна займається в художній школі і дуже добре малює», — розповів Валерій Меладзе.

За словами артиста, ніхто з його нащадків не пов'язує своє майбутнє з шоу-бізнесом. «Не думаю, що хто-небудь з дітей піде моїми стопами. Костик, мені здається, буде інженером або винахідником. Він дуже добре розбирається в техніці», — зазначив Меладзе.

Джолі та Пітт стануть батьками сирійського біженця

Багатодітне сімейство Анджеліни Джолі та Бреда Пітта, кажуть, незабаром поповниться новою дитиною. Мовляв, Бред і Анджеліна після довгих обговорень вирішили, що час ощасливити ще одного малюка. Вибір пав на дитину з Сирії.

«Під час поїздки з гуманітарною місією Анджеліна зустріла трьох осиротілих братів — хлопчиків з Сирії. Середня дитина трохи говорить англійською. У Анджеліни розривалося серце, коли вона слухала про те, як їхній будинок розбомбили. Їхній батько зник під час війни, мати загинула під бомбардуваннями. Старший з хлопчиків був дуже тихим і не відходив від Анджеліни ні на крок», — розповів інформатор.

Подейкують, Джолі та Пітт наразі готують усі необхідні папери, аби взяти дитину. Самі ж актори традиційно не коментують чутки про нове усиновлення.

«Дівчина-весна» відзначила двадцять років своєї творчості

Ніхто не чекав, не знав, звідки прийде, але мелодійна весна все ж повернулася у вересні. Цієї осені народна артистка України Наталія БУЧИНСЬКА відзначає двадцять своїх творчих років. «Дівчина-весна» «принесла» на свято нову відеороботу під назвою «Все сначала», альбом раніше неоголошених пісень та Всеукраїнський тур, яким хотіла б охопити всі обласні центри України. Про «ювілейні» підсумки та творчі плани співачка поділилася з читачами нашої газети.

— Наталю, 20 років — це пора для підведення підсумків?

— Навпаки, це дуже малий термін. Здається, і вмію я мало, і знаю мало, і встигла не все.

— Чого саме ви ще не зробили? Яких досягнень бракує?

— Як кожному артистові, мені хочеться, щоб завжди була пісня. Вона на першому місці. Пісня, яка сподобалася б слухачеві, глядачеві. Я працюю в такому жанрі, що мою творчість можна «під утюг» зіграти-заспівати. Люблю пісні українські народні, мелодійні. Тому в репертуарі такі, аби їх співали за родинним столом, «закачували» в телефони, щоб вони залишалися в серці. І мені завжди мало, всі пісні рідні, всі найкращі, а їх все одно мало. Кожного разу прошу Юрія Євгеновича (композитор Рибчинський — авт.): «Напишіть мені нове, таке, щоб всіх за душу взяло».

— «Дівчина-весна» довго трималася на вершині українських хітів 2010 року. Що ви відчули, коли вперше почули пісню власного виконання на рингтоні, наприклад, чи в кафе?

— Щастя. Чого приховувати правду: кожен співак прагне бути впізнаним. Хоча я й досі трохи встидаюся. Кажу: не виділяйте мене, бо є така сама, як і ви. Мене показують на екрані, але хтось з вас працює більше за мене. Маю з чим порівняти: сім років служила в ансамблі МВС, ми дуже багато концертів давали, але робота ансамблю особливо не висвітлюється. Пам'ятаю: за літо і трохи осені ми дали 250 концертів. Важка робота, яку не демонстрували на екранах. Служба в ансамблі багато дала мені — в професійному плані, досвід, який постійно «заземляє». Чудова навичка, бо зірковість — важка ноша, котру витримує не кожен. Знаю багато прикладів, коли артист насолоджується, буквально купається в популярності, а потім ламається, бо раптом зникає затребуваність. Народна любов вкрай мінлива, зрадлива, тому треба навчитися жити тоді, коли на заміну приходять нові кумири.

— Наталю, якою ви були двадцять років тому і якою стали зараз?

— У мене є відео 20-річної давності. Переглядаючи його, я завжди закриваю очі, бо здаюся собі дуже смішною. Але радію тому, що є різниця між тим часом і теперішнім. Люблю переглядати робочі записи, концертні. Постійно вчуся на них, підкреслюю гідне чи виправляю недоліки.

— Ким ви мріяли стати в дитинстві?

— Банально, але саме співачкою. У хід йшли плойки, скакалки, ліхтарики. Постійно займалася у вокальних студіях. Ми жили в центрі Тернополя, у великому дворі, і кожен з дітей організовував свою концертну програму. Вигадували квитки з підручних засобів, роздавали їх бабусям, сусідам, ставили стільці та виступали.

— Розкажіть про свою нову відеороботу?

— Кліп за одну добу і годину зняла молода команда. Я дуже задоволена співпрацею. Повністю довірилася Радиславу Лукіну (режисер — авт.). При зустрічі одразу йому повідомила, що дуже слухняна на знімальному майданчику, мовляв, робіть зі мною, що хочете, тільки налисо не стрижіть, бо я знаю, що мені не буде гарно. У відео я міняю три образи: елегантна доросла жінка, трохи свіжіша, молода дівчина, і, нарешті, в останньому образі мене одягнули так, як я наважувалася востаннє двадцять років тому. Хоча кожна жінка мріє залишатися завжди юною. Я весь час говорю: мені 22. Подобається це число.

— Зараз багато Ваших колег «по цеху» оголошують благодійні тури. Ваші гастролі теж призначені творити добро?

— Не можу сказати, що дуже люблю долучатися до благодійності. Займаюся цим, але хизуватися таким негоже. Адже я допомагаю тому, кому гірше, і завжди обережна навіть у словах, намагаючись не образити, не принизити. Благодійність для нашої команди — як очищення від негативу. Можна й не почути «дякую», але варто побачити, як сум, горе в очах змінюється вогниками радості, — і світ навколо яскравішає. Благодійність для заможних людей – це чомусь, насамперед, будівництво храмів. Справа хороша, звісно, але спробуйте когось з них попросити, замість будівництва, віддати гроші важкохворій дитині. Не погодяться. А я вважаю, що молитва врятованої дитини, молитва родини має потужну захисну силу. Сильнішу, ніж молитви прихожан у новій церкві. Ми прийшли в цей світ гостями і по собі треба залишити гарний слід. Я хотіла б у нашій владі бачити амбітних політиків. Що поганого в тому, аби залишити після себе сторінку в підручнику історії, наприклад?

— Ситуація на сході країни вплинула на ваш репертуар, на концертний графік?

— Ми виступали в госпіталі. Допомагали. Мій директор забороняє мені говорити про це. Основне, що десь солдати отримують від нас бронежилети, каски. А спеціально вносити до репертуару пісні «на тему» я не можу. Хоч певною мірою я кон'юнктурна співачка, в мене під всі свята є пісня. Але в цьому випадку піаритися на крові вважаю злочином.

— Що Ви надалі плануєте у вашій творчості?

— Я хочу йти вперед. Зберегти відчуття постійного пошуку, не зупинятися. Маю натхнення в музиці, спілкуванні, підтримку від найближчих, дорогих мені людей. Завершуючи першу творчу двадцятку, я починаю «Все сначала».

Кристина ЛОМЕНКО

Зірка студії «Квартал 95» Олена Кравець розповіла про зворушливий концерт у зоні АТО

В ексклюзивному інтерв'ю програмі «Відверто з Машею Єфросиніною» на одному з українських телеканалів актриса «Студії Квартал 95» Олена Кравець розповіла про концерти в зоні АТО.

Актриса їхати на концерт в зону АТО боялася: «Мені було страшно, за своє життя, — зізналася Олена. — У мене спрацював інстинкт самозбереження, який, правда, зник після спілкування з хлопцями. Я їм сказала: «Я так боюся!» А вони мені: «Усі бояться, там не солодко. Але нас попросили і ми повинні поїхати». Коли я приїхала туди, коли побачила цих чоловіків, зрозуміла, що поруч з ними немає чого боятися. Вони дуже дисципліновані. І почуття самозбереження замінилося почуттям самоповаги. Я зрозуміла, що ця поїздка була необхідна нам усім».

За словами Олени, найбільше її вразило почуття гумору військових: «Я розуміла, що нас чекали та хотіли бачити. Навіть те, як вони «ржуть» — справжній кайф. Пам'ятаю, як вони сиділи у військовому аеропорту, під самою сценою, де не було навіть стільців. З наших хтось задає їм питання: «Ану швидко говори, який у Олени розмір грудей?». І вони починають вгадувати. Це було дуже смішно!».

Але актриса не змогла стримати своїх емоцій під час виконання душевної пісні. «Наприкінці фінальна пісня. Якби вони залишилися сидіти — я б опанувала себе. Я цю пісню на звичайному концерті співаю й ледь стримую сльози. А тут, починаються перші акорди — і якийсь командир говорить всім: «Це «Батьківщина», встати всім». І все — сльози у мене потекли. І я розумію, що мені ще цілу пісню співати, і що потрібно заспокоїтися, але якось я «вирулила». А додому ми їхали мовчки ...» — зізналася Олена Кравець.

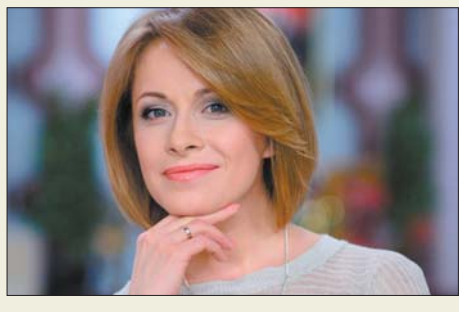

А найбільше актрису вразило зізнання військових про те, як гумор допоміг їхньому товаришеві по службі прийти до тями: «Нам хлопці в зоні АТО сказали: «Коли в нас є хвилини відпочинку, ми то книжки читаємо, то «Квартал» дивимося. І сьогодні у вас на концерті засміялася людина, яку ми всі після контузії не змогли розсмішити три місяці».